

Kes teisega wentas on, leppitamad ja pid-
dawad waenlase wasto.

Kon.

Üks kon, kes nitis ehk heinama sees olli,
näagi harja ja arwas nenda ennese jures:
kui ma agga tahhain omma nahko diges-
ti wemmitada, siis ma saaksin kül ni suureks
kui seiamma härg. Tubba ta hakkas en-
nast ülles puhuma, ning küsis teiste
kaest, eks ma ollen ni suur kui se härg?
Teised naersid tedda ja ütlesid: kül on waiak
senni kui sa ni suureks sead. Ta hakkab
teist korda ennast üllespuhuma, ning küs-
sid jälle, kas paljo waiak on? Kül on
waiak ütlesid need teised. Siis ta sai wih-
haseks ning hakkas nenda ennast üllespuh-
huma et ta katki lõhkus.

Oppetus.

Kässi pugas, tõi pungen. Kes nenda
kui se kon tahhab suurustelda ning parrem
olla

olla kui ennese suggused, se saab teistele
naeruks, ning lähkeb isse hukk. Separast jägo igga üks nende jures kes ta
ennese suggused on ja murvetses mitte su-
remad asjad mis üle temma moisis on.

Rebbane kes Laufoera auko jures on.

Kui laufoer wannaks sai ja sadas mitte
enam püda, arwas temma sel wiisil om-
ma ello üllespidada: Temma langes
omma auko sees mahha ning ütles ennast
haige ollwad ja kätkis keik metsalised
koko tulla, et ta wiiks uut kunningat
nende üle tõsta, enne kui ta sureb ära.
Kui agga need metsalised temma jure tul-
lid, siis ta kiskus neid teine teise järrele
sueniks. Wiimaks tuli ka Rebbane ukse
ette, waatis, ei läinud agga mitte sisse.
Laufoer hüdis ning ütles: mis sa waatad
ning mõtled kakspeiddi, tulle sisse mind
kuul.